

[Aidt.]

til Side til Tjeneste uden for Vejene, ude i Terrænet. Hvilke Muligheder denne Sammenroding af Kontrolopgaverne indebærer for Opstaaen af Kompetencestridigheder, kan enhver fatte, men det værste er dog, at Gendarmeriets Folk, der maa betragtes som Specialister i Grænsebevogtning, mange Steder kun benyttes som Vejvisere for de højere Kontrolinstanser, der har trængt sig ind paa de specialiserede Omraader, som Gendarmeriet har naturligt Krav paa at faa forbeholdt sine kvalificerede og dertil specielt uddannede Tjenestemænd.

Vi bør efter min Mening naa til, at det slaas fast, at Grænsegendarmeriet er den egentlige Grænsemyndighed under normale Forhold. Den nuværende Ordning er baade dyr og daarlig. Grænsegendarmeriet har gennem Aarene gjort en god tjenstlig og pligtopfyldende Indsats i Grænsebevogtningens Tjeneste, men dets enkelte Tjenestemænd har ogsaa i det nationale og kulturelle Arbejde i Grænseegnene været at finde i den forreste Linie, og det er min Overbevisning, at man fortsat vil finde dem der. De har i det hele gjort vort Land saa store Tjenester, at der i hvert Fald bør vises dem den Tillid, at de faar Lov at udføre ogsaa den kvalificerede Grænsetjeneste ved de større som ved de mindre Overgangssteder. Det er naturligt, at Gendarmerne gerne vil vide, hvor længe Grænsen skal være besat af Hærens Afdelinger. De byggede Militærlejre langs Grænsen tyder ikke paa en kortvarig Foranstaltning. En mindre Udvidelse af Gendarmeriet vil kunne overflødiggøre Politiets Vejpatrouiller og formentlig i høj Grad billigere Bevogtningen. Anholdelsernes Antal dernede staar næppe i et rimeligt Forhold til Bevogtningsstyrkernes Antal. De militære Lejre maa kunne bruges til Uddannelseslejre for Soldaterne, samtidig med at Grænsegendarmeriet herfra kunde tilkalde Assistance, hvis dette skulde blive nødvendigt. Efter de gældende Bestemmelser er Korpsets Ledelse overdraget en Militærperson af Linien, for Tiden Hr. Oberst Ankjær, der den 1. Maj 1945 afløste den midlertidige Leder, Hr. Toldforvalter Bahnsen, Tønder, som efter Korpsets Arrestation og Internering den 19. September 1944 fik overdraget Ledelsen. I den Forbindelse skal det siges, at en stor Del af Korpsets Medlemmer ønsker at komme under Justitsministeriet, at komme under en civil Etat, og at blive placeret lønmæssigt ved Siden af Politiet.

Grænsegendarmeriet har altsaa som hidtil, om end i broget Mangfoldighed af Samarbejde med andre, 3 Hovedopgaver

at løse: en told-, en politimæssig samt en militær. Ved Anmeldelsesposterne og andre Steder staar der i Dag en Gendarm posteret Døgnet rundt. Foruden ham staar der en Tolder, en Politibetjent og en Soldat, Tolderen er der dog kun de 8 Timer af Døgnet; den øvrige Tid af Døgnet er Gendarmen fundet værdig til at løse Tolderens Opgave. Politiet stempler Pas, et af Gendarmernes hidtidige Arbejder. Oftest er Betjenten en ung Reservebetjent med ringe teoretisk Uddannelse og ringe Kendskab til den specielle Tjeneste i Modsætning til Gendarmen, der oftast har mange Aars Erfaring og desuden har gennemgaaet en særlig teoretisk Uddannelse i Grænseekspektion. Fanger Gendarmen en Overløber, overleverer han denne til sin unge Ven Soldaten, der foretager det videre fornødne.

Disse brogede Forhold er Aarsag til megen Misfornøjelse i Korpset, og det forekommer mig rimeligt, om Grænsegendarmeriet med nogen Udvidelse snart igen kom til at overtage Bevogtningen af Landets Grænse mod Syd, som det har været Tilfældet til alles Tilfredshed i over hundrede Aar. Skal Korpset fortsat varetage militære Opgaver, maa det være en Konsekvens heraf, at det faar en Uddannelse, der svarer til Formaålet, og at det dernæst forbindes med Politiet og Toldvæsenet paa en saadan Maade, at ældre Gendarmere kan søge ind disse Steder, naar de kommer i den Alder, hvor militære Opgaver maa siges at være unaturlige for dem. Man kunde ogsaa tænke sig en Ordning, hvorved Grænsegendarmeriet helt ophævedes og Politiet overtog Korpsets Funktion. En Forudsætning herfor maa naturligvis være, at de nuværende Gendarmere indgaar i Politiet. Mod denne Ordning betyder noget for Korpset saavel som for Befolkningen i den Egn, hvor Korpset virker. Men hvilken Løsning man end vil søge at naa, maa jeg mene, at Gendarmerne har et berettiget Krav paa at faa at vide, hvordan deres fremtidige Stilling vil blive. Jeg tillader mig derfor at spørge den højtærede Finansminister, om han vil redegøre for, hvor længe den nuværende Ordning af Grænsebevogtningen skal fortsætte, og hvor langt man i øvrigt er kommet i Overvejelserne angaaende Grænsegendarmeriets Forhold i Fremtiden.

Under Henvisning til den Skrivelse vedrørende Vesterport, der Dags Dato er omdelt til Tingets Medlemmer, vil jeg tillade mig at rette en Forespørgsel til den højtærede Indenrigsminister; jeg formoder, at Sagen hører under Indenrigsministeriet. De